

801 *inconsideratum rerum tuarum; maxime ne ulla retro super te clamet iniustitia vel*
 post Apr. 4. *cuiuslibet culpa negligentia. Utere sapientia tua ad salutem tibi sempiternam, quia*
illa tantummodo vera est scientia, quae perpetuam hominibus praestat beatitudinem.
Opto te feliciter vivere in haec^a tempora atque in futura, venerande amice.

225.

Alcvinus Theodulfo archiepiscopo Aurelianensi pallium acceptum gratulatur. De 5
aegrotatione sua. Monet, ut praedicationi diligenter insistat¹. 801 post Apr. 4.

Cod. H fol. 43'—45.

Edd. F 193, J 166. — Migne col. 391.

PIO PATRI ET PRUDENTI MAGISTRO, NOBISQUE CUM OMNI AMORE AMPECTENDO TEODULFO
 ARCHIEPISCOPO HUMILIS LEVITA ALCHVINUS SALUTEM. 10

Solent ex abundantia^a caritatis fonte verba fluere dulcedinis; quia quoddam refri-
 gerium est aestuantis in amore cordis sermonibus ostendere, quod mente maxime
 tenetur. Unde ego — privatae caritatis instinctu condictum amicitiae ius pietatis
 intuitu renovare cupiens — his litterulis vestrae sanctitati^b fidem meam^c in memoriam
 revocare volui^d, ne thesaurum memoriae longa oblivionis rubigine vilescat. 15

Maxime, quia filius noster Candidus², vester fidelis famulus, plurima bonitatis
 insignia nobis de vestrae beatitudinis nomine narrare solet: vel quam libera voce in
 conventu publico³ veritatis testimonia protulisses^e⁴; vel quam honestis moribus inter
 maiores minoresque personas tuae beatitudinis foret conversatio; etiam quam pia et
 relegiosa sedulitate ecclesiastica coleres officia; vel qualiter impias disceptationes⁵ 20
 odio haberes. Quae omnia certissimum est Deo placere. Et sancti Spiritus gratiam
 tuo pectori^f abundanter influere demonstrant, et illam tuo corde ardescere flammam,
 Luc. 12, 49. quam ipsa veritas testatur se mittere in terram, ut arderet; quae nullis poterit
 Cant. 8, 7. fluminibus extinguui.

Isai. 61, 10. Gaudens gaudebo⁶ de augmento honoris vestri et de sigillo sacerdotalis dignitatis, 25
 quod apostolica vobis superaddidit auctoritas⁷. Sed sciens scito, quod huius honoris
 claritas praedicationis poscit instantiam. Palleum sacerdotale diadema est; sicut regium
 diadema fulgor gemmarum ornat, ita fiducia praedicationis pallei ornare debet honorem.
 In hoc enim honorem suum habet, si portitor veritatis praedicator existit. Memor
 esto sacerdotalis dignitatis linguam caelestis esse clavem imperii⁸ et clarissimam castrorum 30
 Christi tubam. Quapropter ne sileas, ne taceas, ne formides loqui; habens ubique
 operis tui itinerisque Christum socium et adiutorem. Nec enim fas est tam clari
 Luc. 11, 33. luminis, tam affluentis sapientiae lucernam sub modio abscondi, sed in honorem largi-
 Matth. 9, 37. toris omnibus splendescere lumine veritatis, qui domum Dei ingrediuntur. Quia messis
 quidem multa est, operarii autem pauci. Sed quo rariores, eo instantiores, qui sunt, 35

^a) hac H.

225. ^a) abunti H.

^b) sanctitatis H.

^c) eam H.

^d) volens H.

^e) pertulisses H.

^f) pectore H.

1) Hanc epistolam et epistolam 218 eodem fere tempore scriptas esse comparatio earum luculenter
 demonstrat; v. adnotationes. J. 2) Roma reversus; cf. epp. 211. 216 supra p. 351. 360. 3) Romae 40
 habito. V. ep. 218 supra p. 362: conventus multorum et in tanto tamque praeclaro conventu. 4) haud
 dubie pro Leone III papa. 5) Cf. ep. 218 l. l.: causa disceptationis impiae. 6) Cf. initium
 epistolae 218 l. l. 7) Ex his verbis perspicimus dignitatem archiepiscopalem Theodulfo Romae a Leone III
 tributam esse eo fere tempore, cum Carolus imperator factus esset. Cf. Theodulfi Carm. ad Moduin. v. 66
 (Poet. Carol. I, 565): Cuius (sc. Romani praesulis) ego accepi pallia sancta manu. 8) Cf. supra p. 48. 45